

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ“ „ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ“

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Και την παρελθούσαν εβδομάδα, πέπλητη από τις ημέρες της κληρονομίας του Μεγάλου Λαχείου «Μπουκέτου» — «Οικογενείας», εξηκολούθησαν παραλαμβάνοντας τα δώρα των 41 τυχερών άνομιχτών μας.

Έκ του Ύπογραφευτού Εμπειρογών Φιλοφώνη εδικοποιήθημεν δι' επιστολής ότι ο κ. Νίκος Γ. Ζωσιπας, κάτοχος του ν.α' αριθ. 14758 λαχείου, κερδίζει τρία ζευγί κάλυπτος μεταξωτές.

Επίσης υπό του Ύπογραφευτού Στάφης, εις τών όποιον πρό καιρόν είχαν αποστείλει το άνδρικό αδιάβροχο, διά να το παραδώσει εις τους κάτοχους του ν.α' αριθ. 43732 λαχείου κ.κ. Ν. Κατράδη και Γ. Πετροπαλίη, ελάβουμεν την κάτωθι άποδότηση παρακάτω, ύπογραμμωμένην υπό των δύο τυχερών σιμεταλιτών των :

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΕΝΟΣ ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΥ

Παρά το ένταύθα αντίπροσώπου του περιοδικού «Μπουκέτου» παρελαβόμεν ένα αδιάβροχο, παραδόντες εις αυτόν το ν.α' αριθμόν 43732 λαχείου μας, Εύχαριστούμεν επί τούτω θερμάς την διείσθησιν του «Μπουκέτου» δια την ελκυστικόν της και τας γενναίας γεννομασίας της έναντι των άνομιχτών του περιοδικού.

Σπάρτη, 5 Σεπτεμβρίου 1934

Οι παραλαβόντες
Ν. Κατράδης
Γ. Πετροπαλίης

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΑ

Συνεχίζομεν καινούριον την δημοσίευσιν των άνομιχτών των τυχερών του Μεγάλου Λαχείου μας, 4 όποια παραδόχον ήδη τά δώρα των :

Οι κ.κ. 'Αβ. Δούδας Γραμμάς «Έστις» Ένταύθα, Στάφης Αθαλάς Ένταύθα, Άδισιαντία Κασσιόη Χανιά, Ελάτσια Μπαρού Ναυατάφιος, Άλεξ. Βασιλειάδου Ίσαρίας 18 Νέα Ίωνία, Στ. Αρσινόου Γαλαξείδιον, Αρτέμις Ρούσης Σιν. Κοπανιά, Αμν. Καταφωγίτης Μετλήνη, Ν. Δημητριάδης Ένταύθα, Μαρίνα Μαρανθίνω όδοι Γεωργίου Ένταύθα, Εδύγη, Βαγιέτος 'Αλεξάνδρου 4 Βόλος, Θο. Βεργαλέκης τελωνογιάς Ύποτελωνίου Νίκης, έκέρχον από μίαν σειράν των έργων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Ώσάντως οι κ.κ. Χαρ. Παπασιωνίου Καταναύτην 4 Καστέλλα Περαίας, Γ. Ρουτίδης Τριών Ίερωνών Ένταύθα, Άντ. Σαχαπαθίου Χωρ. Τριωνίτη 53 Πειραιώς, Γεώργ. Συναγιώτης Σοφοκλέους 5 Ένταύθα, Αμν. Γεωργιάδης Λεωνίδου 58 Ένταύθα, Θάλια Κωνσταντέλογλου Εύαγγελίας Σχολής 50 Ένταύθα, Παναγ. Κιτρώος Γερμανού Παλαιών Πατρών 12 Θεσσαλονίκης, Μάρκος Μονιάτης Κέρκυρα, Μαρία Αλιάντα Πειραιώς, Νικ. Αθανασίου Ατολάντη Κόνστ. Δ. Ράπτης Πρέβεζα, Ύπογραφευτών Χανίων Κρήτη, Ι. Παπαδογιαννάκης Λεβάθεια, Άντ. Κονδύλης Νάξος, Θεοχάρης Κ. Ζιας Μελέωνος Ρεθύμων Κρήτης, Γιαννάκης Γεωργιάδης Βαλετσίου 37 Ένταύθα, Α. Δελοικας Άντιοχείας 36 Ένταύθα, έκέρχον από μίαν σειράν Ίμπερολογίων του περιοδικού «Μπουκέτου».

Τέλος οι κ.κ. Ματθαίος Καϊσίδης Νιγρίτα, Στ. Ιορδανίδης Χανιά, Ν. Βασιλειάδου Ίσαρίας 18 Νέα Ίωνία, έκέρχον από έν αντίστοιχόν του μεμφοστηριματος του Πάβ. Φεβιά «Ο Καπνίαν Φάντασμα».

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 4ου ΔΕΚΑΤΗΡΗΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

Κατά την 4ην κλήρωσιν του Δεκατηρήμερου Λαχείου του «Μπουκέτου», η όποια θα γίνη την προσήκον Τετάρτην 26ην τρέχοντος και ώραν 6 μ.μ., εις τα Γραφεία μας, θα δοθόν ως δώρα τα εξής :

- Ο 1ος αριθμός θα κερδίη δραμάς 500.
- Ο 2ος αριθμός θα κερδίη ένα ποικελέ μπιμπλό Βοσνίας.
- Ο 3ος αριθμός θα κερδίη 25 Λάμψ. Ξεοίσιματος «Radiums», και
- Ο 4ος αριθμός ολόκληρον την σειράν των βιβλίων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Επίσης οι αριθμοί οι λιγότεροι από δύο τελευταία ψηφία του 1ου αριθμού θα κερδίζουν από ένα Ίμπερολόγιον του «Μπουκέτου», του έντος που θέλον οι κερδίζοντες, η ένα βιβλίον της Βιβλιοθήκης μας.

Οι κερδίζοντες αριθμοί της 4ης κληρώσεως στο προσεχές.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Ο καθηγητής (στον πελάτη).—Τι εργασία κάνετε ;
Ο πελάτης (ό όποιος πάσχει από βρογχίτι).—Μουσικός, κύριε καθηγητά.

Ο καθηγητής (άπειθινόμιμος στους συγκεντρωμένους φατνίτες).—Εδώ, κύριε, έχομεν ένα περλίτσιο άσθενεια, η όποια μάς άποδεικνύει την αλήθεια των όσων πάς ανέφερα στην άδισια των παραδόσεων. Όσοι βλέπετε, δηλαδή, η βεβαιωμένες και συνεχείς προσπάθειες της άναπνοης και του δυνατού φροσματος, είνε η συνθήκη άφορητή της άρρώστιας αυτής, από την όποιαν ύπομειν αυτός έδαυό πελάτης... (Στόν άρρωστο) : Και τι όργανο παίζετε ;
Ο πελάτης.—Γιγανθάσσια, κύριε καθηγητά !..

Ο καθηγητής.— !..

και σε άπόστασι ενός μιλλίου από της άντικρινής άκτής της Χάρυδης. Τα νερά έκόχλαζαν, στριφογύριζαν, βογγούσαν, ξέσπασαν σ' άφρούς, από τ' αντίθετα ρεύματα της θάλασσας. Σε δυσμενείς καιρικείς συνθήκες ήταν επικίνδυνον να περάση τόσο κοντά ένα μικρό καράβι. Ο ποιητής βρισκόταν στη συνθησιμένη του θέσι, στην κουπαστή, όταν άρχισε να ξαπλώνεται μπροστά μας η Μεσοήμη, με το μεγαλόπρεπο λιμάνι της, τα κρητιδώματα, τά παλάτια της. Το θέμα ηταν φαντασμαγορικό, η γύρω σκηνογραφία γοητευτική και ό ποιητής, μαγεμένος, εφώναξε :

—Νά ένας τόπος, που η φύσις τον προώρισε για Παράδεισον !...

»Άλλ' άμέσως επρόσθεσε :

—Ο άθάβλος όμως τον μετέβαλε σε Κόλασι !...

»Ο άνεμος, ώστόσο, ήταν εύνοικός. Πέρασαμε πολύ κοντά από την πόλι και άρχισαμε να παραπλένομε τις βραχώδεις άκτές της Καλαβρίας. Άλλά, κατά τις 2 μ.μ., πέρασε σε άλλο νεροστοφίλο. Οι αντίθετοι άνεμοί, τά ρεύματα και τά κύματα, άντιπαλαιδόντας ποιδ να επικρατήση, μάς κρατούσαν αήμαλοτους. Το καράβι μας έμενε ακύβερητον, σαν καρυδοβόλθα, δυο ώρες, κοντά στους βράχους, ενώ μπροστά μας, σε άπόστασι μισού μιλλίου, άλλα πλοία, με τά πανία τους ολοφούσκωτα, άνεκοκατέβαιναν στα νερά...

»Όταν έμετριάσθη η πάλη των στοιχείων, έσυνεγίσαμε το ταξίδι μας. Περνώτας κοντά από το φρούριον, στο στενωτό μέρος του πορθμού, άπολαύσαμε το θαυμασιόν θέμα της Αίτηης, με τους πρόποδες της τυλιγμένους στον άχνό, έν η κορυφή της ύψωνον σαν άνάγλυφον στον ούρανό. Άνατολικά είχαμε τις άξενες άκτές της Καλαβρίας, με τους σταχτερούς ξερούς βράχους της, δυτικά την ήλιολουσιμένη και γόνιμη παραλία της Σικελίας, με τά λεμονοδάση της και τους άνθους της. Ο ποιητής, δείχνοντας τά γελούμενα έκείνα τοπεία, ειπε :

—Τώρα είμαι ευτυχής !...

***

»Ήταν η 30 Ίουλίου, η δωδεκάτη ήμέρα από της άναχωρήσεώς μας από τη Γένοβα. Το πλοίο μας κάθε άλλο έκανε, παρά να προχωρή. Ήταν φτιαχίμεν σαν κούνια βρέφους με μόλις το άγγιζε το πόδι του Ποσειδώνος, το καταρακυλούσε φοδερά, πράγμα που με εύχαριστούσε, γιατί όλοι οι αθαλάσσιοι στεριανοί μας κατέφευγον τότε στους κρυφάνες τους. Ο Βύρων όμως δεν ένοχλιότανε καθόλου από το κούνημα αυτό, άλλ' άπεναντίας έδειχνε καταπληκτική καλυτέρευσι της ύγιαινας του, της καλής του διαθέσεως, και έλεγε :

—Τώρα είμαι στη στεριά και ζηνωό το πρωί, μου έρχεται να κρεμασθώ, όσο προχωρεί η μέρα γίνουμαι καλύτερα και κατά τά μέσωντα είμαι όλος κακαρισματα, σαν πετεινός. Τώρα νιώθω τον έαυτό μου καλύτερα. Χρόνια είχα να νιώσω τέτοια ευεία !...

»Λοιπόν, ποτέ δεν μπορέιτε να ξέρετε την ιδιοσυγκρασία ενός άνθρώπου, άν δεν τον φιλακίσετε μαζί σας στο πλοίο, ούτε την ιδιοσυγκρασία μίας γυναίκας, άν δεν την παντρευήτε ! Άλιγες φίλιες μπορούν ν' άνθέξουν στη δοκιμασία του νερού».

Με τέτοια επεισόδια συνεχίζονταν το ταξίδι του Βύρωνος και της άκοιλοψίας του, στην όποιαν ύπληξε κι ένας Έλληνας Κόνστ. Ζαΐνης όνόματι. Ο Ζαΐνης αυτός, μία μέρα κρατούσε ένα ποτόλι του ποιητή και το περιεγράφοντα. Άξανα το ποτόλι πήρε φωτιά και η σφαιρά πέλασε πολύ κοντά από το κεφάλι του Βύρωνος. Μία τριχιά άκούη και θα τον άρνηνε νεκρό. Ο Βύρων έμεινε άτάραχος.

—Δέν ξέρετε από όπλα, του ειπε, και πρέπει να τρώη, άπό πάμ να πολεμήσομε τον Τοτόρο.

Και άρχισε να δείχνιν στο νεαρό Έλληνα το μηχανισμό του πιστολιού.

Σε άλλο φύλλο θα διηγηθώεις άλλα περιεργότατα επεισόδια του ιστορικού αυτού ταξιδιού.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Στην πόλι Μίλτον της Μασσαχουσέτης ύπάσχει μία Ιτιά, η όποια τράφεται κλάει !

Το φαινόμενο αυτό όφείλεται στα καρκαίνωματα, τά όποια υπάρχουν στις ρίζες αυτής της Ιτιάς και τά όποια κάνουν τα φύλλα της να σφάζον μέσα και νύχτα νερό, σαν να χύνον τομαχίως διακρίων !

***

Στά περισσότερα νοσοκομεία της Πολωνίας δοσι άρρωστοι ύποφέρουν από άπνία, φουόν λυζώμας ειδικά κληρονομημένες, η όποιες φρονον έναν γλυκό και έλαφρό ύπνο.

***

Οι μόνοι άνθρωποι, οι όποιοι μπορούν να ζυγίζον ένα ζώο η ένα άντικείμενο με το μάτι, είνε οι ζωόμοιοι.

Οι δικοί μας μάστιχα Σαρκατισμένοι στέκοντα στην έξοδο της στάνης και πιάνοντας ένα ένα τα πρόβατα που βγαίνον, μοροθόν σοό τέλος να ξέρον πόσες όκάδες ζυγίζον δια μαζού !..